

Az alapeljárás felei

Felperes: Aliny Wojciechowski

Alperes: Office national des pensions (ONP)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e egyrészt a lojális együttműködés elvével és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével, másrészt az Alapjogi Charta 34. cikkének (1) bekezdésével az, hogy valamely tagállam csökkentti vagy akár megtagadja a munkavállaló számára az e tagállam jogszabályai szerint végzett tevékenység alapján járó öregségi nyugdíjat, amennyiben az e tagállamban és az európai intézményekben megszerzett szolgálati idő meghaladja az 1967. október 24-i arrêté royal n° 50 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés 10a. cikkében rögzített 45 éves egységes szolgálati időt?

A Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander (Spanyolország) által 2014. szeptember 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Banco Primus S.A. kontra Jesús Gutiérrez García

(C-421/14. sz. ügy)

(2014/C 421/28)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Az alapeljárás felei

Felperes: Banco Primus S.A.

Alperes: Jesús Gutiérrez García

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekElső kérdés:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1/2013. sz. törvény 4. átmeneti rendelkezését, hogy az nem képezheti akadályát a fogyasztói érdekek védelmének?
- 2) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, különösen 6. cikkének (1) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése alapján, annak érdekében, hogy az egyenértékűség és a teljes érvényesülés elvének megfelelően biztosítsa a fogyasztók és felhasználók védelmét, a fogyasztó, amennyiben a nemzeti jogszabályban e bejelentésre előírt határidő letelt, jogosult-e a célból bejelenteni, hogy a szerződésben tisztességtelen kikötések szerepelnek, hogy a nemzeti bíróság állást foglaljon az említett kikötések tekintetében?
- 3) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv, különösen 6. cikkének (1) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése alapján a nemzeti bíróságnak annak érdekében, hogy az egyenértékűség és a teljes érvényesülés elvének megfelelően biztosítsa a fogyasztók és felhasználók védelmét, hivatalból kell-e vizsgálni, hogy a szerződésben tisztességtelen kikötés szerepel, a megfelelő jogkövetkezmények alkalmazása mellett, jóllehet korábban eltérő határozatot hozott, illetve ezen értékelés a nemzeti eljárásjogi szabályok szerint jogerőssé vált?

Második kérdés:

- 4) Milyen feltételek mellett befolyásolhatja a minőség/ár viszony a szerződés nem alapvető feltételei tisztességtelen jellegének vizsgálatát? Az ilyen típusú tényezők ilyen jellegű közvetett befolyásának vizsgálatakor figyelembe kell-e venni a nemzeti jogszabályokban előírt, az árakra vonatkozó jogi korlátozásokat? Előfordulhat-e, hogy az absztrakt módon kikötött érvényes feltételek érvényüket veszítik annak megállapítását követően, hogy az ügylet ára a szokásos piaci árhoz képest nagyon magasnak bizonyul?

Harmadik kérdés:

- 5) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikke alapján figyelembe lehet-e venni a szerződés megkötésének időpontját követően fennálló körülményeket, amennyiben a nemzeti jogszabály vizsgálata ide vezet?

Negyedik kérdés:

- 6) Úgy kell-e értelmezni a 1/2013. sz. törvénnyel módosított LEC 693. cikkének (2) bekezdését, hogy az nem képezheti akadályát a fogyasztói érdekek védelmének?
- 7) Ha a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv, különösen 6. cikkének (1) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése alapján, annak érdekében, hogy az egyenértékűség és a teljes érvényesülés elvének megfelelően biztosítsa a fogyasztók és felhasználók védelmét, a nemzeti bíróság azt állapítja meg, hogy a szerződésben előrehozott lejáratra vonatkozóan tisztességtelen kikötés szerepel, akkor azt ki nem kötöttnek kell-e tekintenie és az ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményeket kell-e alkalmaznia, akkor is, ha a szolgáltató (pénzintézet) megvárta a nemzeti rendelkezésben előírt minimális időtartam elteltét?

(¹) HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.

A Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanyolország) által 2014. szeptember 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Christian Pujante Rivera kontra Gestora Clubs Dir., S.L. és Fondo de Garantía Salarial

(C-422/14. sz. ügy)

(2014/C 421/29)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: Christian Pujante Rivera

Alperesek: Gestora Clubs Dir., S.L. és Fondo de Garantía Salarial

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Amennyiben úgy tekintjük, hogy a határozott időtartamra alkalmazott munkavállalók, akiknek a szerződésai a határozott idő lejártá miatt szabályszerű teljesüléssel szűnnek meg, nem tartoznak a csoportos létszámcsökkentésről szóló 98/59 irányelv (¹) hatálya és az általa biztosított védelem alá az irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezés okán (a folyamatban lévő C 392/13. sz. előzetes döntéshozatal iránti kérelem), összeegyeztethető lenne-e az irányelv céljával, hogy ezeket a munkavállalókat – ezzel szemben – a munkahelyen (vagy spanyolországi vállalkozásnál) „rendszerint [helyesen: rendszeresen]” foglalkoztatott munkavállalók számának meghatározása tekintetében a csoportos létszámcsökkentésnek az irányelv 1. cikke a) pontjának i) alpontjában szabályozott küszöbértékének (10 % vagy 30 munkavállaló) kiszámítása során figyelembe vennék?
- 2) A „felmondásoknak [helyesen: megszüntetéseknek]” az „elbocsátásokkal” azonos kezelésére vonatkozó rendelkezés, amelyet az irányelv 1. cikke (1) bekezdése b) pontjának második albekezdése határoz meg, ahhoz a feltételhez kötött, hogy az „elbocsátottak száma legalább öt fő”. Úgy kell-e értelmezni, hogy ez a feltétel az irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt, a munkáltató által a korábbiakban foganatosított vagy kezdeményezett „elbocsátásokra” vonatkozik, nem pedig a „hasonló megszüntetések” minimális számára az említett azonos kezelés érvényre juttatása érdekében?